

роботу, спочатку створюючи та шліфуючи текст наукової статті рідною мовою, потім перекладаючи його на англійську мову, часто зі збереженням граматичних і лексичних особливостей рідної мови, що, значно знижує якість тексту. Речення українською мовою, як правило, містить масу вступних та інших слів, які без втрати сенсу можна опустити під час перекладу, оскільки англійське речення буде набагато економніше.

Науковий дискурс – це потік аргументації. У процесі доказу та інтерпретації своєї гіпотези автор статті використовує всі наявні в його розпорядженні аргументативні засоби для переконання читача у своїй правоті. Одним із прийомів навчання правильній побудові наукового дискурсу є аналіз «таргетних» статей, тобто статей, що були опубліковані в наукових англомовних журналах за подібною тематикою.

Навчання науково-педагогічних працівників написанню наукової статті англійською мовою є багатокомпонентним завданням, що вимагає використання як відомих методичних підходів (лексико-граматичний, когнітивний), так і досить нових підходів (лінгвокультурологічний). При цьому особливу увагу необхідно приділяти навчання побудови змісту наукового дискурсу відповідно до прийнятих у світовій науковій літературі стандартів, створення власного тематичного тезауруса автора, а також використанню граматичних структур англійської мови як набору інструкцій з ментальної обробки наукового дискурсу, які автор статті надсилає своєму адресатові.

УДК 17.022.1:330.3-021.387

І.О. Кобзєва, канд. пед. наук (*ХТЕК КНТЕУ, Харків*)

О.І. Печенка (*ХДУХТ, Харків*)

МОРАЛЬНІСТЬ ЛЮДИНИ – ВИХІДНА УМОВА ПЕРЕХОДУ ДО СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Розвиток нової світоглядної парадигми та світосприйняття людини є провідними в концепції сталого розвитку та глобалізації. Думка людини починає грати активну роль та впливати на неї. Саме зі знання людини про навколишній світ і її місця в ньому можна починати розглядати процеси глобалізації. Щоб людство змогло перейти до екологічно безпечного розвитку воно повинно досягнути найвищого рівня нових світоглядних орієнтирів.

Сьогодні сучасне покоління втрачає взаємозв'язок з іншими поколіннями. Воно намагається забезпечити собі щасливе життя втрачаючи при цьому запаси земних ресурсів, порушуючи умови, життя тим самим відбираючи у наступних поколінь їх майбутнє. Ніхто не повинен нехтувати майбутнім і пам'ятати про головний сенс життя, як батьки пам'ятають і турбуються про своїх дітей та онуків. Для реалізації цієї моральної цінності, людству необхідно в матеріальному відношенні розвивати вищі потреби, а також створювати екологічно нешкідливі, надійні, ефективні енерго- і ресурсощадні техніки та технології.

Вирішальною умовою переходу до сталого розвитку є здійснення в глобальному масштабі формування глобальної моралі та моральності. Подібна мораль, очевидно, повинна містити все позитивне і відкидати негативне, як в системах моралі у всіх народів світу. Зараз поняття справедливості, як правило, знаходиться за межами категорій міжнародної політики. Там панують національні інтереси, принцип невтручання у внутрішні справи, політика з відкритою та прихованою позицією сили, баланси сил і взаємних інтересів, формування, що чинить опір один одному спілок та альянсів і багато іншого.

Сьогодні серед принципів дуже рідко можна зустріти поняття справедливості, моральності і моралі, але лише як красивих чергових і фраз, що відвертають і, що прикрашають промови політиків, формальних двосторонніх і багатосторонніх договорів, декларацій і т.п. На жаль, замість висунення в політиці на перший план ідей справедливості і інших моральних понять, поширеним є переконання про те, що «політика – брудна справа». У світлі викладеного актуальним і важливим завданням для виживання людства є формування відповідних світоглядних і моральних цінностей у жителів земної кулі.

У нинішніх умовах моральна неповноцінність і злочинність ведення воєн, перегони озброєнь, торгівлі зброєю та інших форм підготовки до знищення людей посилюється тим, що при величезних витратах на війну сотні мільйонів людей на Землі живуть в злиднях, голодують і вмирають від голоду. Тим часом навіть коштом половини нинішніх військових витрат у світі можна було б вирішити багато соціальних проблем країн, що розвиваються в галузі освіти, охорони здоров'я, водопостачання, усунення голоду, планування сім'ї, тощо. Висування на перший план принципу справедливості у світовій політиці здатне створити абсолютно нову обставу в міжнародному житті. Зрозуміло, це відбудеться не так швидко, а за тривалий історичний період. Чим раніше буде висунуто зазначену тезу як керівництва до дії в політиці держав в міжнародних відносинах, тим

швидше буде досягнуто перехід світової спільноти до сталого шляху розвитку.

Особливою моральною цінністю для переходу до сталого розвитку є формування у світової спільноти високої екологічної свідомості. В цьому відношенні сучасне суспільство недалеко пішло від первісних людей або навіть стало ще гірше ставитися до навколишнього середовища, ніж вони, оскільки сучасне покоління жителів планети завдає природі набагато більше шкоди, ніж всі разом узяті покоління, які жили на Землі до сих пір. Від нас залежить, як ми будемо жити далі – у загальному добробуті та злагоді чи у безпросвітній скруті.

Інформаційні джерела:

1. Резолюція, прийнята Генеральною Ассамблеєю 25 вересня 2015 г. Преобразование нашего мира: Повестка дня в области устойчивого развития на период до 2030 года (A/RES/70/1). URL : <http://un.org/ga/search/view>

УДК 378.147:376.68

М.І. Крупей (*ХДУХТ, Харків*)

О.М. Муравйова (*ХДУХТ, Харків*)

І.О. Пузанова-Красікова (*ХДУХТ, Харків*)

МОДЕЛЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ФАХОВО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ

Інтеграція української системи вищої освіти в міжнародний простір створює сприятливі умови для крос-граничної академічної мобільності, викликаючи приплив іноземних студентів, які приїжджають в Україну для здобуття вищої освіти. Цей процес зумовлює необхідність адаптації і вдосконалення організації навчання з метою підвищення якості і затребуваності освітніх послуг для громадян інших держав.

Сучасні вимоги і тенденції розвитку вищої освіти, а також аналіз наявного досвіду дозволили сформулювати модель організації процесу навчання іноземних студентів за технічними та економічними спеціальностями під назвою «Що є? Що потрібно? Що робити?». Це спроба системно уявити роботу викладача з організації ефективного процесу навчання, орієнтованого на освітні потреби іноземних